

YARGITAY

Hukuk Genel Kurulu

2008/2-32 Esas, 2008/86 Karar,

Karar Tarihi: 30.01.2008

BOŞANMA NAFKA VE MANEVİ TAZMİNAT DAVASI- BOŞANMAYA NEDEN OLAN HADİSELERDE KUSURUN KADINDA OLDUĞU- AĞIR KUSURLU KADIN YARARINA YOKSULLUK NAFAKASINA HÜKMEDİLEMEYECEĞİ- KADIN YARARINA MANEVİ TAZMİNAT TAKDİRİNİN İSABETSİZ OLDUĞU

ÖZET: Boşanmaya neden olan hadiselerde kusurun ağırlığı davalı kadındadır. Ağır kusurlu davalı kadın yararına yoksulluk nafakasına hükmedilmesi doğru değildir. Ağır kusurlu davalı kadın yararına manevi tazminat takdiri isabetsizdir.

(4721 S. K. m. 174, 175)

Dava: Taraflar arasındaki <boşanma, nafaka ve manevi tazminat> davasından dolayı yapılan yargılama sonunda; Kayseri 1. Aile Mahkemesince tarafların boşanmalarına, davalı lehine yoksulluk nafakası ve manevi tazminatın takdirine dair verilen 8.5.2006 gün ve 2005/1000 E. 2006/442 K. Sayılı kararın incelenmesi davacı vekili tarafından istenilmesi üzerine, Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin 27.3.2007 gün ve 2004/10664 E. 2007/5007 K. sayılı ilamı ile,

(...1- Dosyadaki yazılara kararın dayandığı delillerle kanuna uygun sebeplere ve özellikle delillerin takdirinde bir yanlışlık görülmemesine göre sair temyiz itirazları yersizdir.

2- Boşanmaya neden olan hadiselerde kusurun ağırlığı davalı kadındadır.

A- Ağır kusurlu davalı kadın yararına yoksulluk nafakasına hükmedilmesi doğru değildir. (TMK. md.175)

B- Türk Medeni Kanunu'nun 174/2. maddesi koşulları gerçekleşmemiştir. Ağır kusurlu davalı kadın yararına manevi tazminat takdiri isabetsizdir...) gerekçesiyle bozularak dosya yerine geri çevrilmekle, yeniden yapılan yargılama sonunda, mahkemece önceki kararda direnilmiştir.

TEMYİZ EDEN: Davacı vekili

HUKUK GENEL KURULU KARARI

Hukuk Genel Kurulunca incelenerek direnme kararının süresinde temyiz edildiği anlaşıldıktan ve dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra gereği görüldü:

Karar: Tarafların karşılıklı iddia ve savunmalarına, dosyadaki tutanak ve kanıtlara, bozma kararında açıklanan gerektirici nedenlere göre, Hukuk Genel Kurulu'nca da benimsenen Özel Daire bozma kararına uyulmak gerekirken, önceki kararda direnilmesi usul ve yasaya aykırıdır. Bu nedenle direnme kararı bozulmalıdır.

Sonuç: Davacı vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile, direnme kararının Özel Daire bozma kararında gösterilen nedenlerden dolayı HUMK. nun 429. maddesi gereğince BOZULMASINA, istek halinde temyiz peşin harcının geri verilmesine, 30.01.2008 gününde oybirliği ile karar verildi.